

når Berlingske Tidende agtede at omtale den tirsdag.

Så på den baggrund mener jeg, at regeringen efter omstændighederne gjorde sit for at sikre en redelig politisk debat om redegørelsen.

Ole Sohn (SF):

Jeg har da meget forståelse for, at pressen forsøger at få fingre i et materiale, før det bliver offentliggjort, af hensyn til at komme først. Så min kritik går ikke på, at nogle journalister har fået fat i det, men mere det, at det er noget, der gentager sig. Så på en eller anden måde må der være nogle procedurer i Finansministeriet – som ikke er tilstrækkelig ordentlige nu – som sikrer, at materiale ikke går ud af huset, eller at nogen udleverer det.

Derfor har jeg et opfølgende spørgsmål: Hvad agter statsministeren at gøre for at sikre, at Finansministeriet strammer op på reglerne, så man undgår, at dette gentages? Nu er det her jo ikke enestående. Det er jo faktisk anden gang i løbet af få måneder. Det er faktisk anden gang i træk, hvor det drejer sig om nogle større udspil, finansloven som nr. 1, og nu kommer finansredegørelsen.

Det giver jo i hvert fald os som folketingsmedlemmer store problemer med, at man pludselig bliver ringet op af en journalist, som spørger om kommentarer til en finansredegørelse, som man først forventede ville være offentliggjort 2 dage senere.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jacob Buksti som medspørger.

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren i forlængelse af hr. Ole Sohns spørgsmål, om statsministeren er bekendt med, at der under den tidligere regering var tilsvarende lækager med så kortvarigt mellemrum. Mig bekendt har der ikke været noget tilsvarende i de 9 år, den tidligere regering sad, og nu har vi altså her stort set de eneste to tilfælde, der har været – kan statsministeren forholde sig til det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først vil jeg sige til hr. Ole Sohn og for så vidt også hr. Jacob Buksti, at den proces her jo altså bestemt ikke har været som ønsket af regeringen. Jeg tror ikke, nogen regering ønsker, at tingene lækkes, før man selv ønsker, at de skal præsenteres.

Til hr. Jacob Buksti vil jeg sige, at det kan jeg ikke huske noget om på stående fod. Jeg husker blot, at der var mange lækager også under den tidligere regering.

Så spørger hr. Ole Sohn, om der tages skridt til at stramme procedurerne op. Vi ved jo alle sammen, at når det gælder pressens muligheder for at få fat i ting før tiden så at sige, udvises der stor opfindsomhed. Jeg ved ikke, om man kan gardere sig mod den slags.

Kl. 13.05

Der er et gammelt ord, der siger, at herrens veje er uransagelige, men man kan konstatere, at det er pressens også. Og jeg er ikke sikker på, at man selv med nok så stramme og indviklede procedurer fuldstændig kan gardere sig imod, at der en gang imellem er ting, der slipper ud før tiden.

Men jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Sohn i, at der bør gælde det vilkår, at folketingsmedlemmer og andre skal have mulighed for at kunne kommentere redegørelser, de har læst. Og derfor bør det være en klar regel, at det er tilgængeligt for Folketingets medlemmer mindst på samme tidspunkt, som det er tilgængeligt for pressen. Og hvis det havde stået til regeringen, havde det også været tilfældet i denne her sag.

Ole Sohn (SF):

Man kunne måske opfordre statsministeren til at indhente erfaringer fra Forsvarsministeriet, for det kan jo godt lade sig gøre i nogle ministerier at holde ting tæt ind til kroppen, indtil de skal offentliggøres. Hvis man havde den samme lemfældige omgang med materiale i Forsvarsministeriet, som man har i Finansministeriet, kunne det stå meget grelt til med sikkerheden i landet.

Så spørgsmålet er, om man ikke fra regeringens side bør prøve at gennemgå de procedurer for at se, hvad man kan gøre for at hindre, at materialet lækkes. Dels er det det samme ministerium, dels er det den samme avis. Jeg synes, der er et eller andet, som tilsiger, at regeringen ikke alene i egen interesse, men primært af hensyn til, at man kan få den offentlige debat på et sagligt og fair grundlag for alle parter, tager initiativ til at stramme reglerne og ikke bare konstaterer, at det er et problem.

Jacob Buksti (S):

Jeg bestrider ikke, at der har været lækager under den tidligere regering, det ved vi godt. Men jeg mindes bare ikke, at der har været lækager,